

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

ואם רצה לקיים יקיים. הא פשיטא אלא אגב דתנא זיליא
תנא יקיים :
העיד ר' יוחנן בן גודגאדא . רבנן הביאוה לביית המדרש להביא
רביה לדבריהם מאמרן לו אף זו כיוולא בה ואם תאמר
לר' יוחנן בן טרי למה אינה מתגרשת
הלא אינה חוזרת כשמתמזג לה ויש
לומר דמכל מקום בשעת נתינת הגט
משלחה וחוזרת היא ואינה מבינה
עד שמוציאין אותה על כרחא :
יש גורסים במתנה ועל קטנה בת
ישראל שאלוהא כפרה כפרומה כמו
שהוא בגמרא בפרק הניקין (גיטין
דף נ"ו. ופ"ט) ואין כריך לגרום זו כאן
שהרי לא הביאו העדות אלא רביה
לדבריהם וקטנה למה זכירו כאן :
דאין אדם דר עם נחש בכפיפה
אחת . מיהו היכא קטנה
לו כבר תקיט רבנן שאינה מתגרשת
כיון שאינה יודעת לשמור עממה
כדלקמן (דף ק"ג) :

א אמרי' פדמכל' אלוהא
לכסא ס ופ"כ מהל'
גיזושי' ה' ח סג
עשין מה עוש'ע אש'ע
ס' קא עש'ק :
ב ב מ"י ס' פ' סגלס
גיזושי' ה' כ סג
עשין ק עוש'ע ס ס'
קט עש'ק :
ג ג מ"י ס ס' פ"כ ה"ו
סג ס עוש'ע ס ס'
ס' קא עש'ק :
ד ד מ"י ס ס' פ"כ ה'
ג סג ס עוש'ע
ס ס' קט עש'ק :
ה ה מ"י פ"ז סגלס
יז סג ס עוש'ע
עשין כ עוש'ע ס ס'
קט עש'ק :
ו ו מ"י ס ס' הלכא ח
עוש'ע ס עש'ק י :
ז ז מ"י ס סג ס
עוש'ע ס עש'ק י :
ח ח מ"י ס ס' הלכא ח
קט'ע ס עש'ק י :
ט ט מ"י ס ופ"ז ה'
סג ס ח עוש'ע
ס ס' קט עש'ק י :
י י מ"י ס ס' הלכא ו
עוש'ע ס עש'ק י :
יא כ מ"י ס ס' הלכא ו
עוש'ע ס עש'ק י :
יב ל מ"י פ"ד סגלס
אלוהא ה' ס ופ"ז
לכסא ו סג עשין מה
עוש'ע ס ס' סג ס
ס' קא עש'ק :
יג ג מ"י ס ס' סג ס
קט'ע ס ס' סג ס
סג ס עוש'ע ס ס'
ס' קט עש'ק :
יד ד מ"י ס ס' פ"ז ה'
סג ס עוש'ע ס ס'
ס' סג ס סג ס
ס' סג עש'ק ח :
טו ט מ"י ס ס' סג ס
עוש'ע ס ס' סג ס
ס' סג עש'ק ח :
טז ט מ"י ס ס' פ"ז ה'
סג ס עוש'ע ס ס' סג ס

מבקשין מיבעי ליה הבא במאי עסקין
באשה שיש לה בנים רכולי האי לא מסקה
אדעתה אבל אין לה בנים מאי מבקשין
ארתני אם נחבונה לכך אפילו ברוי בעלה
מבקשין ממנו שיחלוץ לה ליפלוג וליתני
ברידה במה דברים אמורים בשיש לה בנים
אבל אין לה בנים מבקשין אלא שמע מינה
לא שנא יש לה בנים ולא שנא אין לה בנים
כופין אותו כרב שמע מינה :

הדרן עלך בית שמאי

חרש ששנא פקתה ופקה ששנא חרשת
אם רצה להוציא יוציא ואם רצה
לקיים יקיים כשם שהוא *כונס ברמיה כך
הוא מציא ברמיה ז'פקה ששנא חרשת
יקיים *נשתמית לא יוציא נ'תדרש הוא או נשתמיה אונו מציאה עולמית
אמר רבי יוחנן בן גורי מפני מה האשה שנשתדרשה יוצאה והאיש שנשתדרש
אינו מציא אמרו לו אינו דומה האשה הנגרשת לאשה המתגרשת *שהאשה
יוצאה לרצונה ושלא לרצונה והאיש אינו מציא אלא לרצונו העיד רבי
*יוחנן בן גודגאדא על הדרשת שהשיאה אביה שהיא יוצאה בגט אמרו
לו אף זו כיוצא בה *ה"ב' אחין דרשין נשואין לב' אחיות חרשות או לשתי
אחיות פקרות או לשתי אחיות אחת חרשת ואחת פקרת או ב' אחיות
חרשות נשואין לשני אחין פקרות או לשני אחין חרשת או לשני אחין אחד
חרש ואחד פקח הרי אלו פטורין מן החליצה ומן הייבום ואם היו נכריות
יכנסו ואם רצו להוציא יוציאו *שני אחין אחד חרש ואחד פקח נשואין לשתי
אחיות פקרות מת חרש בעל הפקרת מה יעשה פקח בעל הפקרת תצא
משום אחות אשה מת פקח בעל הפקרת מה יעשה פקח בעל הפקרת
מוציא אשתו בגט ואשת אחיו אסורה לעולם *שני אחין פקרות נשואין
לשתי אחיות אחת חרשת ואחת פקרת מה יעשה פקח בעל חרשת מה יעשה
פקח בעל פקרת תצא משום אחות אשה מת פקח בעל פקרת מה יעשה
פקח בעל חרשת מוציא את אשתו בגט ואת אשת אחיו בחליצה *שני
אחין אחד חרש ואחד פקח נשואין לשתי אחיות אחת חרשת ואחת פקרת
מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקרת תצא משום אחות אשה
מת פקח בעל פקרת מה יעשה חרש בעל חרשת מוציא את אשתו בגט
ואשת אחיו אסורה לעולם *שני אחין אחד חרש ואחד פקח נשואין לשתי
נכריות פקרות מת חרש בעל פקרת מה יעשה פקח בעל פקרת או חולץ
או מייבם מת פקח בעל פקרת מה יעשה חרש בעל פקרת כונס ואינו מוציא
לעולם *שני אחין פקרות נשואין לב' נכריות אחת פקרת ואחת חרשת מת
פקח בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקרת כונס ואם רצה להוציא יוציא
מת פקח בעל פקרת מה יעשה פקח בעל חרשת או חולץ או מייבם *שני
אחין אחד חרש ואחד פקח נשואים לב' נכריות אחת חרשת ואחת פקרת
מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקרת כונס ואם רצה להוציא יוציא
מת פקח בעל פקרת מה יעשה חרש בעל חרשת כונס ואינו מוציא לעולם :
ג' אמר רמי בר חמא מאי שנא חרש וחרשת דתקיטו להו רבנן נשואין
ומ"ש דשומה *ושומה דלא תקיטו להו רבנן נשואין דתניא *שומה וקמן
שנשאו נשים ומתו נשותיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום חרש וחרשת דקיימא

מבקשתה וקיבל
קידושה והווי קידושין גמורים שזולתה
בגט ואפי' משגלה ופקע כח אב
מקבלת היא חת גיטה : אף זו .
פקתה שנחמשה כיוולא בה : פרי
אלו פטורות . והוליל ושיחה חרשות
או שתיים חרשים קידושי זו כך
קידושי זו ואחו קידושין דלשתיה
ומפקעי זיקה : יבנוסו . שאין חליצה
בחרשת ומרש שאינן בלאו ולאמרה
ואח"כ אם רלו זיליאו בגט דלחא
גט ברמיה ומפקעי נישואין דידיה
וזיקת אחיו דהוא ברמיה : מויליא
אשתו בגט . דזיקת אחותה הבאה
מכח קידושין גמורים אוסרמה עליו
ואין כח בקידושין דידה לדחמה
משום אחות אשה : ואשת אפיו
אסורה לעולם . דמרש לא חליץ
ולכנסט אי אפשר משום אחות אשה :
כונס ואין מויליא לעולם . דלא אחי
גט דידה ומפקעי זיקת יבומי אחיו
הראשון : ג' דתקיטו לכו רבנן
נישואין . דתני מהני' שלריכות
חליצה אלמא יט נישואין קידושין
לחרש ואפי' דלאו בר דעה הוא
ומדלוריייהא אין קמיט קנין : ה"ג שוקה
וקמן ששאלו כסיס נשותיהן פטורות
מן החליצה ומן הייבום : דקיימא
תקנתא דרבנן . שדרכן להיות שלום
ביניהם אפי' חרש עם חרשת וכ"כ
כשהאיש פקח אבל שוקה אפילו
בפקחת לשוקה ושוקה לפקח אין (ב)
שלום ביניהם וכ"כ שוקה לשוקה :
ככפייס . בתוך קופסה אחת : ומאי
שנא קטן . דתני לעיל שוקה ס'
וקמן ששאלו ט' : מרש דלא אפי' .
לעולם לכלל נישואין דלוריייהא : תקיטו
ליס רבנן נישואין . כהי שלא יבטל :
שלא יבטלו בה מנהג ספקר . אי לא
מויליא ומכסהה אין לה מי שמרנה
ויבטלו בה מנהג הפקר בזות :
מימנעי

תוס' חד מקמאי
הוא אקש' ס' א"פ
דשמואל ארשמואל
דקאמר אין בתבין
אגרת מדר על שומרת
יבם והיא נפיה אמר
הבע והוא נוקבין'
ומסקנא כאן למשנה
אחרונה כאן למשנה
ראשונה למשנה אחרונה
דזנן מצות יבום קדמת
למצות חליצה בראשונה
היו סתבותים לשם
פדה עכשו שאין
מחבונות לשם מצוה
אחרונה מצות חליצה
קדמת למצות יבום .
ואסיקא בפרק החולץ
דחזרו לומר מצות יבום
לדק למצות חליצה
הלקח בתבין אגרה
סדר על שומרת יבום .
ורב ושמואל אמרנה
(ראשונה) [אחרונה]
אמר והחזרו לומר
קיימי הלכך א סקא
ארעוה הרי שומרת
והא קשיא דשמואל
ארשמואל :

הנהגות הב"ח
(ב) רש"י ד"ס דקיימא
תקנתא וכו' ושוקה לפקח
איך דלכן להיות שלום
ביניהם :